

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

28 d'abril 2023

Número 249

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

NI SÍ, NI NO, NI TOT EL CONTRARI

Reforma de la llei "sols sí és sí"

Espanya és el magnífic exemple d'un país que avança amb criteri i unitat constitucional. Des del parlament, passant pels serveis d'intel·ligència fins arribar a l'alcalde del Botifarra Gate, la política espanyola és la mostra més inqüestionable de l'estupidesa humana.

"No és no" dèiem fa un temps. "Només sí és sí" diem ara. No hi ha tanta diferència. Tothom —excepte la judicatura— pot entendre el sentit de l'expressió, una cosa així com dir: "folla't a ton pare", s'entén. Però aquest canvi tan innecessari, ha suposat la trencadissa del tauler polític. Fa unes vint-i-quatre hores, el Parlament es dividia entre l'esquerra, les dretes, i els nacionalismes. Bastant normal. Ara pacten PSOE amb P.P. més independentistes de dreta. Mentre, Podem plora sola i Vox queda guardant les armes. Els únics que segueixen al seu lloc és "Falange Española". I tot per fer entendre als mascles que trencar la cara a la seva companya, és una burrada. No està prou clar? De veritat que són més rucs que la Petusca.

1r. NO, ÉS NO
2n. SÍ, ÉS SÍ
I ARA, JO
QUE SÉ

Si passem de l'anècdota al curós estudi sociològic veiem però que l'enrenou que ha provocat la nova-vella llei és d'allò més normal. No ens entenem. Espanya no està dividida en dos, ni en tres, Espanya està dividida per blocs de pisos. No sortim d'aquí.

Deia Saramago que Déu i el Dimoni van tenir un mal entès i que al cap dels anys, el Dimoni visitava sovint a Déu i li proposava fer les paus. Déu encara es manté inflexible. Com no pot ser d'altra manera, Déu és Espanya, encara més, després de fer-nos a la seva imatge i semblança, i veient com havia sortit la cosa, Déu es va transformar ell mateix i es feu a imatge dels espanyols. Doncs així estem, inflexibles amb la nostra veritat, sense escoltar les raons dels altres, fent marejar la perdiu a canvi de no res. Perquè som Déu i no hi ha vergonya ni pecat que ens espanti. Perquè, com Déu, pactem amb el Diable i després el deixem cremar. Després de nosaltres el diluvi i abans la sequera.